

ครูพจน์

1. “...มีความยินดี...ที่ตัดสินใจเลือกวิชาครูเป็นวิชาชีพ งานครูเป็นงานที่เป็นเกียรติ เป็นศรี ควรแก่การยกย่องจากคนอื่นและตนเอง และยังเป็นงานที่นำความภาคภูมิใจมาสู่ตนเองด้วย ทั้งนี้เพราะคนแต่ละคนจะมีความสำเร็จในชีวิตหรือไม่ อย่างไรและเพียงไรนั้นขึ้นอยู่กับงานของครูทั้งนั้น เมื่อนิสิตได้เลือกแล้วอย่างฉลาดสุขุมที่จะเป็นครู และได้ก้าวเข้ามาสู่วงการเป็นครูแล้ว ขอให้ขยันต่อความตั้งใจและปณิธานนี้ หากเพียรอดสาหัสจะทำตนให้เหมาะสมแก่การเป็นครู ด้วยการแสวงหาความรู้ เสริมสร้างทักษะตลอดจนบุคลิกภาพแห่งตนให้สมบูรณ์ และให้งอกอย่างงดงามยิ่ง ๆ ขึ้นไป...”

2. “...การที่คนเราจะเป็นครู ต้องตัดสินใจแน่วแน่ การตัดสินใจต้องอาศัยการพิจารณาตนเองเป็นรากฐาน พิจารณาหลายด้านหลายมุม เป็นต้นว่าพิจารณาว่าตนมีภูมิและความรู้ในวิชาการที่จะนำไปสอนและกล่อมเกลาคือเขี้ยวหรือไม่ มีความรู้และทักษะในวิธีการสอนและกล่อมเกลาคงกล่าวหรือไม่ ที่สำคัญที่สุดคือพิจารณาว่าตนมีศรัทธา ความรัก และความอดทนต่อการที่จะพูดและทำซ้ำ ๆ ซาก ๆ เพื่อให้เกิดผลคือพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงในตัวผู้เรียนไปในทางดี...”

ศาสตราจารย์ ดร. จรูญทัศน์ พุกกะมาน